

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113010804
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kamil Ivánek
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1113010804.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Kamila Ivánka a sudcov JUDr. Ľudmily Králikovej a JUDr. Marcely Kosovej, v trestnej veci odsúdeného V. Q. G., pre prečin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), o sťažnosti odsúdeného V. Q. G. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I z 28. augusta 2014, sp. zn. 3Nt/18/2013, na neverejnom zasadnutí dňa 12. marca 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného V. G., nar. XX. septembra XXXX v C., Q. republika, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava I z 28. augusta 2014, sp. zn. 3Nt/18/2013, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného V. Q. G., na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/113/2008, pre nesplnenie podmienok obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, sa zamietol.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil tým, že po dôkladnom vyhodnotení obsahu podaného návrhu, ako aj obsahu spisového materiálu sp. zn. 6T/113/2008 a sp. zn. 3Nt/18/2013 vrátane listinných dokumentov predložených odsúdeným V. Q. G., dospel súd k záveru, že vyúčtovanie trov exekučného konania, ako ani uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2014, č. k. 36Er/1233/2004-47, nie sú takými skutočnosťami ani dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli viesť k inému (pre menovaného odsúdeného priaznivejšiemu) rozhodnutiu o vine a treste odsúdeného a v nijakom smere nemajú vplyv na skutkový stav zistený v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 6T/113/2008, v dôsledku čoho bol podaný návrh na obnovu konania zo strany súd vyhodnotený ako nedôvodný a ako taký podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietnutý.

Toto rozhodnutie okresného súdu nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko odsúdený podal proti nemu sťažnosť do zápisnice súdu ihneď po jeho vyhlásení. Sťažnosť odsúdený odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 14. novembra 2014 tým, že dôvodom podania návrhu je uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2014, sp. zn. 36Er/1233/2004, ktorým súd priznáva trovy exekúcie vo výške 4.307,20 eur odsúdenému. Uznesenie je zákonným a nespochybniteľným dôkazom toho, že ani v pôvodnom konaní, ani v konaní o obnove konania, sa súd nijako nevysporiadal so základnými otázkami, rozhodujúcimi pre určenie viny a trestu odsúdenému, ktorými sú: koľko finančných prostriedkov má exekútor vyplatiť z vymoženej sumy ak dôjde v exekučnom konaní k zmene súdneho exekútora, ďalej kedy má nastať plnenie zo strany exekútora a nakoniec ktorý súd je oprávnený o predchádzajúcich otázkach rozhodovať? Jediným zákonom ustanoveným súdom na rozhodovanie o trovách exekúcie je exekučný súd. Podľa názoru trestného súdu mal odsúdený plniť oprávnenému 4 roky predtým, ako zákonný súd rozhodol o trovách exekúcie, pričom nie je možné aby trestný súd svojvoľne a nezákonne

určil čas plnenia. Jediným zákonom ustanoveným súdom na rozhodovanie o predchádzajúcich dvoch otázkach je exekučný súd.

Tvrdenia súdu, že uznesenie súdu o trovách súdneho exekútora nebolo pre otázku viny v danom prípade vôbec dôležité nielen zo skutkového hľadiska, ale ani z hľadiska právneho posúdenia veci, a že skutočnosti a dôkazy vykonané v pôvodnom konaní dostatočným a nespochybniteľným spôsobom preukázali, že konanie odsúdeného naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu sprenevery ... tak po objektívnej aj subjektívnej stránke, nemá oporu v zákone a preto s ním nie je možné súhlasiť. Odsúdený ďalej poukázal na § 8 a § 28 ods. 1 Trestného zákona. Súd nijakým spôsobom nepreukázal, že odsúdený použil prostriedky vymožené v exekučnom konaní vo svoj prospech, teda že si ich prisvojil. Nesprávnym posúdením návrhu odsúdeného na obnovu konania a najmä odmietnutím uznesenia OS BA V dochádza k viacnásobnému porušeniu zákona, spočívajúceho v neoprávnenom obohatení (§ 226 Trestného zákona), schvaľovaní trestného činu (§ 338 Trestného zákona), a porušení čl. 48 ods. 1 a čl. 145 ods. 4 Ústavy SR. Odsúdený krajskému súdu navrhol zrušiť napadnuté uznesenie, povoliť obnovu konania sp. zn. 6T/113/2008, zrušiť rozsudok OS BA I z 19.02.2010, sp. zn. 6T/113/2008 a zrušiť rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 13.03.2014, sp. zn. 4To/143/2013.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce, pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 402 ods. 3 Trestného poriadku), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Trestného poriadku), v zákone stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Trestného poriadku) a zistil, že sťažnosť odsúdeného V. Q. G. nie je dôvodná.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a) a písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd po postupe nariadenom citovaným ustanovením z predloženého spisového materiálu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 19. februára 2010, sp. zn. 6T/113/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 27. júla 2010, sp. zn. 3To/39/2010, bol V. Q. G. uznaný za vinného z prečinu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm. Trestného zákona (zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov), ktorého sa dopustil na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe prokurátorky okresnej prokuratúry.

Za to bol odsúdený podľa § 248 ods. 3 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého bol podľa § 58 ods. 1 písm. a), § 59 ods. 1 Trestného zákona odložený na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola V. Q. G. uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenej spoločnosti C., spol. s r. o., vo výške 17.695,48 eur.

Proti tomuto rozsudku (rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 19. februára 2010, sp. zn. 6T/113/2008) podal odsúdený odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave z 27. júla 2010, sp. zn. 3To/39/2010, zamietnuté, čím sa uvedeným dátumom stal rozsudok okresného súdu právoplatný.

Dňa 26. septembra 2013 bol Okresnému súdu Bratislava I doručený návrh odsúdeného V. Q. G. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/113/2008, odôvodnený tým, že dňa 19. septembra 2013 obdržal od Okresného súdu Bratislava I podklady pre výpočet trov exekučného konania č. EX 39/04 (36Er/1233/2004) a dňa 23. septembra 2013 zaslal Okresnému súdu Bratislava V výpočet trov exekučného konania na rozhodnutie o trovách exekúcie a odmene súdneho exekútora, ktorý pripojil v prílohe svojho návrhu na obnovu konania. Podľa názoru odsúdeného priložené vyúčtovanie je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a táto nová skutočnosť môže mať vplyv na iné rozhodnutie súdu o vine a treste odsúdeného. Priložené vyúčtovanie preukazuje predčasnosť rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I z 19. februára 2010 v konaní 6T/113/2008, nakoľko exekučný súd do dňa podania návrhu nerozhodol o trovách exekučného konania EX 39/04, a teda nemohlo nijakým spôsobom dôjsť k spáchaniu trestného činu sprenevery.

V ďalšom písomnom podaní z 23. marca 2014 opätovne označenom ako návrh na obnovu konania odsúdený doložil súdu uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2014, sp. zn. 36 Er/1233/2004-47, ktorým súd priznal súdnemu exekútorovi V.. Q. G. trovy exekúcie vo výške 4.307,20 eur. Napriek skutočnosti, že uvedené uznesenie doposiaľ nie je právoplatné z dôvodu odvolania sa proti výške trov exekúcie zo strany V. G., ako aj povinného v exekučnom konaní, je podľa názoru odsúdeného vydanie predmetného uznesenia jednoznačným a nespochybniteľným dôkazom toho, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 19. februára 2010, sp. zn. 6T 113/2008, bol vydaný predčasne. K trestnému činu sprenevery obžalovaného V.. Q. G. v exekučnom konaní č. Ex 39/2004 - 36 Er/1233/2004 nemohlo v žiadnom prípade dôjsť z dôvodu absencie titulu na plnenie, ktorým je uznesenie Okresného súdu Bratislava V o trovách exekúcie, vydané až dňa 10. januára 2014.

Samosudca Okresného súdu Bratislava I na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. augusta 2014 vypočul odsúdeného, ktorý sa v plnej miere pridržiaval svojho návrhu. Obhajkyňa odsúdeného poukázala tiež na Dohodu o vzájomnom vysporiadaní vzťahov z 14. augusta 2006 a Výzvy na vrátenie majetku exekútorského úradu z 17. júla 2006. Následne okresný súd oboznámil listinné dôkazy, aj tie, ktoré boli predložené odsúdeným, ostatnú podstatnú časť obsahu spisového materiálu sp. zn. 6T/113/2008, a sťažnosťou odsúdeného napadnutým uznesením z 28. augusta 2014, sp. zn. 3Nt/18/2013, návrh odsúdeného V.. Q. G. na povolenie obnovy konania, ktorý bol odsúdený vyššie uvedenými rozhodnutiami, podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku zamietol.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vyššie citované ustanovenie stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu.

Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu, v tomto štádiu rozhodovania je potrebné, aby súd vyhodnotil nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ktorý však môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci. Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Je dôležité pripomenúť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania teda nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. Trestné konanie bolo právoplatne skončené a pokiaľ neexistuje ako i v tomto prípade dôvod na jeho obnovu podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku, účinky právoplatného rozsudku (vrátane skutkových zistení a právnych záverov, ktoré sú v nich obsiahnuté) sú nezvratné, nemožno ich meniť resp. inak korigovať a dôkazy, ktoré už boli vykonané v pôvodnom konaní nemožno opakovať.

To platí aj vtedy, keby sa súd s nimi vo svojom pôvodnom rozhodnutí nevysporiadal dostatočne, alebo by dokonca prehliadol nejasnosti v dôkazoch alebo rozpory medzi nimi, resp. by sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, alebo by ich vyhodnotil nesprávne. Nebola by totiž zákonná podmienka, že sa jedná o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme. Nejde o novú skutočnosť alebo dôkaz, ak

súd uvedenú skutočnosť poznal, resp. dôkaz mal k dispozícii, ale na túto skutočnosť alebo dôkaz pri svojom rozhodovaní neprihliadol. Obnova konania - ako mimoriadny opravný prostriedok - obsahom svojej právnej úpravy v takýchto prípadoch neumožňuje nápravu, na to slúžia iné právne prostriedky.

Krajský súd v Bratislave po preskúmaní predloženého spisového materiálu zistil, že súd prvého stupňa pri posudzovaní podmienok obnovy konania uvedených v ustanovení § 394 Trestného poriadku dospel k správne mu záveru, že vyššie uvedené podmienky v posudzovanej trestnej veci neboli splnené.

Odsúdený totiž oprel svoj návrh na obnovu konania predovšetkým o tvrdenie, že dňa 19. septembra 2013 obdržal od Okresného súdu Bratislava I podklady pre výpočet trov exekučného konania č. EX 39/04 (36Er/1233/2004) a dňa 23. septembra 2013 zaslal Okresnému súdu Bratislava V výpočet trov exekučného konania na rozhodnutie o trovách exekúcie a odmene súdneho exekútora, ktorý pripojil v prílohe svojho návrhu na obnovu konania. Podľa názoru odsúdeného priložené vyúčtovanie je novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku a táto nová skutočnosť môže mať vplyv na iné rozhodnutie súdu o vine a treste odsúdeného.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu vyjadreným v odôvodnení napadnutého uznesenia, že vyúčtovanie trov exekučného konania, ako ani uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2014, č. k. 36Er/1233/2004-47, nie sú takými skutočnosťami ani dôkazmi súdu skôr neznámymi, ktoré by spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli viesť k inému (pre menovaného odsúdeného priaznivejšiemu) rozhodnutiu o vine a treste odsúdeného a v nijakom smere nemajú vplyv na skutkový stav zistený v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 6T/113/2008.

Správny je tiež záver súdu prvého stupňa, že odsúdeným prezentované skutočnosti sú, resp. mohli byť predmetom právneho posudzovania v pôvodnom konaní z toho hľadiska, či existencia rozhodnutia súdu v exekučnom konaní o trovách súdneho exekútora je nevyhnutným predpokladom pre záver o vine odsúdeného V. Q. G. zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 odsek 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý slúži predovšetkým na odstránenie nedostatkov v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pričom príčiny týchto nedostatkov (nové skutočnosti, alebo dôkazy) vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného konania. Naproti tomu na nápravu právnych chýb, či už ide o porušenie procesných alebo hmotnoprávných ustanovení zákona o konaní a o kvalifikácii skutku, je z mimoriadnych opravných prostriedkov určené dovolanie.

V konaní o návrhu na obnovu konania nie je rozhodujúce, že až po právoplatnosti rozsudku v pôvodnom konaní bolo rozhodnuté o trovách súdneho exekútora, nakoľko táto okolnosť sa netýka skutkových zistení. Pre zistenie skutkového stavu v danom prípade nemá význam záver o tom, či rozhodnutie exekučného súdu o trovách súdneho exekútora pre ustálenie viny a trestu malo byť vydané. Ide o posúdenie právnej otázky, ktorej správnosť mohla byť predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania a z mimoriadnych opravných prostriedkov len v rámci konania o dovolaní, nie však v konaní o návrhu na obnovu konania.

Preto s poukazom na konštatované, ani do úvahy prichádzajúce vysporiadanie sa súdu s (podľa odsúdeného) základnými otázkami, ktoré sú podľa neho rozhodujúce pre určenie viny a trestu odsúdenému (koľko finančných prostriedkov má exekútor vyplatiť z vymoženej sumy ak dôjde v exekučnom konaní k zmene súdneho exekútora, ďalej kedy má nastať plnenie zo strany exekútora, a nakoniec, ktorý súd je oprávnený o predchádzajúcich otázkach rozhodovať?), na ktoré odsúdený následne v sťažnosti aj odpovedal, nemá charakter takých skutočností ani dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by samy osebe alebo spolu so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Nie sú správne kľúčové sťažnostné námietky odsúdeného spočívajúce v tvrdení, že uznesenie Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2014, sp. zn. 36Er/1233/2004, je zákonným a nespochybniteľným dôkazom toho, že ani v pôvodnom konaní, ani v konaní o obnove konania, sa súd nijako nevysporiadal so základnými otázkami, rozhodujúcimi pre určenie viny a trestu odsúdenému (ktorými sú: koľko finančných prostriedkov má exekútor vyplatiť z vymoženej sumy ak dôjde v exekučnom konaní k zmene súdneho exekútora, ďalej kedy má nastať plnenie zo strany exekútora a nakoniec ktorý súd je oprávnený o predchádzajúcich otázkach rozhodovať?).

Opak je pravdou. Súd prvého stupňa sa v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 6T/113/2008 dôkladne zaoberal obsahom návrhu na povolenie obnovy konania (v ktorom odsúdený uvádzal v podstate zhodné argumenty), ako aj obsahom spisového materiálu sp. zn. 6T/113/2008 a sp. zn. 3Nt/18/2013 vrátane všetkých relevantných listinných dokumentov predložených odsúdeným a tiež vyhláseniami odsúdeného (a jeho obhajkyne) urobenými na verejnom zasadnutí dňa 28. augusta 2014, pričom po ich vyhodnotení okresný súd rozhodol sťažnosťou odsúdeného napadnutým uznesením. Okrem toho, obdobné tvrdenia odsúdeného boli, resp. mohli byť predmetom posudzovania v pôvodnom konaní sp. zn. 6T/113/2008. Avšak, ako už bolo vysvetlené, ide o posudzovanie právne, a to z toho hľadiska, či existencia rozhodnutia súdu v exekučnom konaní o trovách súdneho exekútora je nevyhnutným predpokladom pre záver o vine odsúdeného zo spáchania trestného činu sprenevery, pričom správnosť posúdenia tejto právnej otázky mohla byť predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania a z mimoriadnych opravných prostriedkov len v rámci konania o dovolaní, nie však v konaní o návrhu na obnovu konania. Otázky, resp. odpovede na každú z odsúdeným uvádzaných otázok v sťažnosti sa teda týkajú exekučného konania takým spôsobom, že nemajú vplyv na skutkový stav zistený v pôvodnom konaní vedenom pod sp. zn. 6T/113/2008.

V nadväznosti na uvedené, aj krajský súd dospel k záveru, že odsúdený V. Q. G. vo svojom podaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, preto rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý návrh na povolenie obnovy konania zamietol, krajský súd považuje za správne a zákonné, pričom s ďalším podrobnejším odôvodnením odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožnil.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave sťažnosť odsúdeného V. G. vyhodnotil ako nedôvodnú a preto ju postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.